

ХІІ

Шена се съсредоточи върху проверката на фактичестката възможност за нелегално проникване на опасни тихони в планетарния компютър.

Вече беше предупредил приятелите тихони да бъдат предпазливи, а своя тихон Зир убеди да извърши истинско детективско издирване на евентуално внедрени тихони. Обаче вече изобщо не можеше да му се обади. Вече повече от час напразно го търсеше и доста сериозно вече се беше загрижил да не би да му се е случило нещо.

Може би Тилън би могъл да помогне с нещо, помисли си той, и миг след това беше решил. Обади му се и го попита за съвет във връзка със Зир.

Тилън веднага се съгласи.

– Все повече има липсващи или изтрити тихони. Ние двамата с Прот напразно търсехме твоя Зир. Може би и той също е сред изтритите.

– Да са убили Зир?

– Не знам, всичко сочи натам. Още не сме успели да се свържем с него.

– Такова унищожение на нашите тихони може да означава само крачка до нападение срещу нас.

– Хм, вече работим по въпроса.

– Как? – на Шена нещо му преседна в гърлото.

– Нашите специалисти по комуникационни връзки получили подхвърлени идеи в разговор със своите тихони и веднага се заловили да ги проверяват. Последница от това е унищожаване на всички комуникационни връзки за големи разстояния.

– Ако това нещо намери изход от планетарния

компютър и се материализира, ще я загазим.

– Прот въведе специални мерки за безопасност и също така вече събра специални групи тихони за проучване на събитията в планетарния компютър.

* * *

– Да проверим възможността за вземане на по-нататъшни мерки, – Прот с повишен глас привлече вниманието на набързо свикания команден кадър. Бърборенето утихна. – От всичко, което знаем, можем да очакваме навлизане в чужда цивилизация.

Погледна, за да види каква е реакцията и продължи:

– Вижте! – на холодисплея се показва схема на тяхното положение спрямо Земята, времевият тунел и евентуалната нова цивилизация. – Мисля, че това представяне на нашето положение е доста нагледно. Проверете и дайте забележки.

Обаче никой от екипажа не се помръдна, нито премести погледа си от Прот. Схемата в холодисплея не ги интересуваше.

– Е? – след няколко минути Прот прекъсна тишината.

Мъжете мълчаливо гледаха в него или пред себе си, а когато Прот спусна повдигнатите си ръце в знак на приключване на заседанието, се обади Шена:

– Тези училищни схеми са познати на всички ни. Направени са въз основа на сумата от различни случаи на срещи с чужди цивилизации. Обаче в тези схеми не е предвиден нашият случай, не са взети пред вид записите от НЕПТУН, според които не е все едно от коя страна ще влезем тази непозната цивилизация. Обаче именно

това вероятно ще бъде решаващото. Не знам защо, а и нямам никакво обяснение. Но, освен всичко, което знаем, трябва някак си да се съобразим и с това.

След тази забележка отново последва тишина. Прот се загледа в холоизображението на положението на неговия космически кораб. В тази чужда цивилизация ще пристигнат така както ги отведе пътят през времевия тунел. А след това, какъвто им бил късметът. Тежестта на отговорността на капитан на космически кораб се е стоварила върху него. «НЕУДЪРЖИМИЯТ»... хм, какво име... Е, да, сам си го измисли... но нека бъде. Изобщо не му оставаше кой знае какъв избор. Поне не се виждаше. А въпреки това, трябва да продължи така, както е започнал, или, по-точно казано – както е принуден. С горчивина се намръщи. Каквото – такова. Нямаше смисъл да размишлява за това. Обаче екипажът не бива да се деморализира. Тайнствените събития в планетарния компютър внасят нарастващо безпокойство и все по-голямо напрежение. Не бива да показва нерешителност.

– Ние сме представители на могъщата човешка цивилизация – продължи той с решителен и твърд глас, че и себе си окуражи. – Ние сме авангардът на мощни бойни флоти, ние сме само проникващото острие на онези, които храбро ни следват.

– Това е така, обаче – с подчертано примирение със съдбата се намеси Шена, – и аз бих ги следвал храбро.

След тази забележка последва още по-решително негодувание.

– Защо трябва ние да бъдем авангардът, нали за такива задачи са построени специални космически кораби? – долетя протестно възклицание от задните редици.

– Това вече ви го обясних – Прот се изправи, –

освен това имаме собствен авангард от самоуправляеми комети.

Оценяващо разгледа представената в холодисплея схема на техния флот. В миг му се роди идея и още с проблясването на мисълта го обля приятно чувство. Истинска възбуда извика у него този проблясък. Може би, да, може би. Може би ще е добре. Прот дълбоко пое въздух и задържа дъха си. Породилата се идея би могла да бъде смислена... дори много смислена.

– Ей така ще направим – започна той. – Ще направим точно копие на нашия космически кораб и ще го оборудваме с роботизиран екипаж и ще го изпратим напред. Ако неочаквано попадне в опасност или капан, веднага ще променим посоката на нашия полет и ще спечелим достатъчно време за навлизане в непознатата цивилизация от друга страна, нали?

Прот се оживи. Хитро се усмихна, без лъжлив оптимизъм.

– Не е все едно от коя страна пристигаш в тази цивилизация, както беше казано. И, може би, можем да използваме предупреждението от НЕПТУН. – Прот, видимо развълнуван, гледаше ту схемата на тяхното положение, ту събрания команден персонал.